

ارزیابی عوامل موثر بر ارتقای جایگاه بین المللی کاراته ایران در دهه گذشته و ارائه راهکارهای پیشرفت آن از نظر صاحب نظران

مجید اشجعی¹

کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی

دکتر حمید قاسمی

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

دکتر سارا کشکر

استادیار دانشگاه علامه طباطبائی

چکیده

هدف از انجام این تحقیق، ارزیابی عوامل موثر بر ارتقای جایگاه بین المللی کاراته ایران در دهه گذشته و ارائه راهکارهای پیشرفت آن از دیدگاه صاحب نظران می باشد. روش تحقیق، توصیفی از نوع پیمایشی و ابزار تحقیق، پرسشنامه‌ای با 51 سؤال بسته بود که با روش دلفی و با ضریب پایایی ($\alpha=94\%$) و روایی داخلی پرسشنامه از طریق اظهار نظر تعدادی از متخصصان مورد بررسی قرار گرفته است. جامعه آماری این تحقیق عبارت بودند از: الف- مربیان فعال در سوپر لیگ و لیگ برتر و تیمهای ملی و مربیان درجه 1 کشور (80 نفر)، ب- گروه ورزشکاران (بازیکنان فعال سوپر لیگ و لیگ برتر (278 نفر)، ج- گروه مسئولین (داوران، مسئولین فدراسیون، روسای هیات ها، سبک ها و کمیته ها، سرپرستان تیم های لیگ) که شامل 175 نفر می باشند. نمونه آماری تحقیق را 3 گروه از بازیکنان (162 نفر)، مربیان (66 نفر) و گروه مسئولین (123 نفر) تشکیل می دادند. نمونه به صورت نمونه گیری تصادفی سهمیه‌ای انجام شد. همچنین با استفاده از روش دلفی 51 متغیر از بین راهکارهای پیشرفت کاراته برگزیده شدند. این متغیرها به منظور تجزیه و تحلیل و مقایسه، در 7 بعد اصلی طبقه بندی شدند. برای تحلیل داده‌ها از آزمون کولموگروف اسمیرنوف برای تعیین طبیعی بودن توزیع داده‌ها، آزمون تحلیل واریانس یکطرفه برای تعیین اختلاف نظرات مدیران، مربیان و مسئولین در ارتباط با میزان اهمیت راهکارهای پیشرفت، آزمون شفه جهت بررسی اختلاف بین نظرات مربیان، مسئولین و بازیکنان حاضر در تحقیق در ارتباط با رتبه‌بندی معیارهای پیشرفت و از آزمون فریدمن جهت اولویت‌بندی ابعاد و مقایسه تفاوت میانگین‌های رتبه‌ای استفاده گردید. و در نهایت درجه اهمیت ویژگیها تعیین گردید. نتایج کلی تحقیق نشان داد: بین نظر مربیان، بازیکنان و مسئولین در مورد توانایی و تبحر اولیه، تجهیزات سخت افزاری، روش‌ها، راهکارهای مدیریت، نیروی انسانی و اهمیت رسانه‌ها اختلاف معنی‌داری وجود دارد و در مورد بعد نقش انگیزش اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد و بین نظر سه گروه مربیان، بازیکنان و مدیران اختلافی وجود نداشت. از نظر مسئولین و ورزشکاران مهم‌ترین راهکار ارتقاء سطح قهرمانی کاراته کشور وضعیت آمادگی جسمانی است. اما از نظر مربیان داشتن برنامه‌ریزی استراتژیک مهم‌تر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: پیشرفت، ورزش قهرمانی، کاراته، صاحب نظران.

¹.majid_ashjaei@yahoo.com

مقدمه

امروزه ورزش و تربیت بدنی به عنوان یک پدیده مهم اجتماعی که اثرات مثبت و چشمگیری در پیشرفت همه جانبه اجتماع دارد در جوامع مترقی و در حال توسعه بسیار مورد توجه و مطرح می‌باشد. این پدیده که قابلیت بالایی در برقراری ارتباطات و تحکیم روابط اجتماعی و مردمی داشته و دارد، همچون پل مستحکمی در مسیر بهداشت و سلامت جامعه عمل می‌نماید (برنامه توسعه بخش تربیت بدنی و ورزش استان مازندران، 1386). و تربیت بدنی و ورزش بعنوان یک واقعیت اجتماعی در ساختار هر جامعه‌ای وجود و حیات داشته، تحول و تکامل می‌پذیرد (رضوی، 1384).

به طور کلی ورزش در تمام دوران زندگی از اهمیت زیادی برخوردار بوده است و موجب می‌شود افراد مکان مناسبی برای گذراندن اوقات فراغت خود داشته و در تأمین سلامت جسمی و روحی آنان تأثیر بسیار زیادی دارد. بسیاری از آثار نامطلوب محیط اجتماعی، اقتصادی، وضع خانوادگی، وراثت و نظایر آن با استفاده از ورزش می‌تواند کاهش یابد و یا حتی به طور کلی از میان برود. سیر تحول ورزش در زندگی با بازی کردن که لازمه رشد و تکامل کودک است شروع می‌شود و سپس به ورزش که رقابت در آن مطرح است می‌پیوندد. این رقابت ابتداء به صورت غیر رسمی است و در تکامل خود به ورزش رقابتی سازمان یافته که همان ورزش قهرمانی و حرفه ای است منتهی می‌گردد. این مسیر از گذشته تا کنون زندگی مردم کشورها و فرهنگ‌های مختلف به اشکال متفاوتی ظهور پیدا کرده است (غفرانی، 1387).

در جوامع ابتدایی، حرکت و فعالیت بخش لاینفک زندگی محسوب شده است. با گذشت زمان مسائلی چون پیشرفت انسان در ابعاد جسمانی، روانی و اجتماعی، جزء اهداف ورزش قرار گرفته و این انگیزش پیشرفت زیر بنایی را برای رشد رفتار رقابتی در سطوح مختلف ایجاد کرده که به عنوان ورزش قهرمانی بروز نموده است (غفرانی، 1387).

از طرف دیگر امروزه سازمانها ناگزیرند به طور دائم بر رویدادهای داخلی و خارجی نظارت کنند تا بتوانند در زمان مناسب و بر حسب ضرورت خود را با تغییرات وفق دهند. سازمانها بایستی به شیوه‌ای اصولی این تغییرات را شناسایی کنند و خود را با آنها وفق دهند. در دنیای کنونی که با سرعتی سرسام آور در حال تغییر است دیگر نمی‌توان از تصمیم‌گیری‌های یکباره و مبتنی بر قضاوت‌های شهودی و تجربی استفاده کرد. امروزه سازمانهایی موفق خواهند بود که بتوانند از علم و مدیریت استفاده کنند (سیف پناهی، 1388). و طبق تعریف منشور اروپا در سال 1992 ورزش به معنی هر شکلی از فعالیت بدنی است که از طریق مشارکت اتفاقی یا سازماندهی شده به بهبود سلامت بدنی و روحی کمک می‌کند و ورزش شکل‌دهنده روابط اجتماعی یا دلیل کسب نتایج در تمامی سطوح رقابتی می‌شود (1).

فعالیت‌های تفریحی و ورزشی با برگزاری مسابقات در بین ملل مختلف به ویژه در جوامع تاریخی همواره مطرح بوده و بعنوان یکی از آداب و رسوم اجتماعی و فرهنگی در جشن‌ها، مراسم و اعیاد ملی و مذهبی به کار می‌رفته است (رضوی، 1384). و

برگزاری اجتماعات گوناگون از جمله رویدادها، مسابقات و المپیک ها و فستیوالهای جهانی، قاره‌ای و منطقه‌ای همگی بیانگر بعد فرهنگی و اجتماعی ورزش است (فقهی فرهمند، 1381). بطوریکه در جدول رده‌بندی مسابقات رسمی نظیر بازیهای آسیایی و المپیک، زمانی جایگاه هر کشور ارتقاء می‌یابد که ورزشکاران تیم ملی آن کشور در رشته‌های مختلف ورزشی، مدال‌های بیشتری نصیب کاروان ورزشی خود نمایند (2).

با یک بررسی تحلیلی روی نتایج تیم ملی کاراته ایران در مسابقات جهانی از سال 2000 تا 2010 مشاهده می‌شود که کشورمان دارای نوسانات در حال افت بوده و این روند ناخوشایندی برای ورزش کشور است. پس باید راهکارهایی پیشه کرد تا با ارتقاء سطح قهرمانی کاراته، جایگاه ورزشی کشور خود را در منطقه، آسیا و جهان ارتقاء دهیم.

موارد فوق محقق را بر آن داشت تا با یک بررسی همه جانبه و کسب نظر ورزشکاران، مربیان و مسئولین و در یک جمله، جامعه ورزش کاراته کشور راهکارهای لازم را برای ارتقای سطح قهرمانی ورزش کاراته را مورد شناسایی قرار دهد تا از این طریق بتوان با ارائه راهکارها و بکارگیری آنها، ورزش کاراته را از حالت فعلی خارج کرده و سیر صعودی آن را شاهد باشیم.

روش‌شناسی تحقیق

این تحقیق کاربردی و روش تحقیق آن توصیفی از نوع پیمایشی است.

جامعه آماری این تحقیق عبارت است از :

الف) گروه مربیان: متشکل از مربیان فعال در سوپر لیگ و لیگ برتر و تیمهای ملی و مربیان درجه 1 کشور (80 نفر)

ب) گروه ورزشکاران: متشکل از بازیکنان فعال سوپر لیگ و لیگ برتر کاراته کشور (278 نفر)

ج) گروه مسئولین: 175 نفر متشکل از روسای کمیته‌های فدراسیون کاراته (10 نفر)، روسای سبک‌های کاراته (48 نفر)، مسئولین هیات‌های استانها (31 نفر)، سرپرستان تیم‌های سوپر لیگ و لیگ برتر کاراته (18 نفر)، هیات رئیسه (5 نفر) و داوران دارای مدرک آسیایی و جهانی (63 نفر).

نمونه‌ی آماری تحقیق که از روش نمونه‌گیری تصادفی سهمیه‌ای بود، وبا توجه به جدول مورگان نیز عبارتند از:

الف) گروه مربیان: 66 نفر

ب) گروه ورزشکاران: 162 نفر

ج) گروه مسئولین: 123 نفر

ابزار اندازه‌گیری این تحقیق، پرسشنامه‌ای محقق ساخته بود که بر اساس اهداف و تجارب تحقیقات مشابه گذشته تهیه گردید و در گردآوری اطلاعات این تحقیق، ابتداء یک پرسشنامه مقدماتی جهت شناسایی دقیق معیارهای پیشرفت، توسط محقق تنظیم گردید و به صورت پرسشنامه اولیه برای تعیین اعتبار صوری و محتوایی در اختیار متخصصان مدیریت ورزشی قرار گرفت

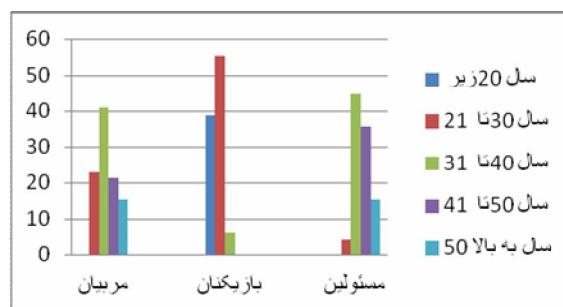
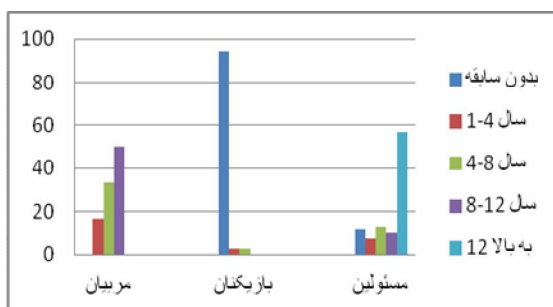
و سپس اقدامات لازم برای اطمینان از پایایی پرسشنامه با اجرای آزمایشی آن در بین 30 نفر از افراد نمونه صورت گرفت برای اطمینان از پایایی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. ضریب آلفای کرونباخ برای پرسشنامه حاضر در تحقیق 0/94 محاسبه گردید. و برای تعیین اعتبار صوری و محتوایی پرسشنامه تحقیق، بین 30 نفر از متخصصین واجد شرایط توزیع شد. در نهایت پرسشنامه تحقیق تدوین و بین نمونه‌های آماری توزیع گردید.

در این بررسی عوامل عمده 7 بعد اصلی مشخص گردید که مورد تأیید همه افراد فوق بود و با اعمال نظرات متخصصین مزبور اعتبار محتوایی پرسشنامه مورد تأیید قرار گرفت. پرسشنامه طراحی شده یک پرسشنامه دو وجهی شامل 51 سوال بود که یک وجه آن دیدگاه آزمودنی‌ها را در مورد شرایط موجود و وجه دیگر شرایط مطلوب را می‌سنجد.

از آمار توصیفی در این تحقیق برای تعیین و ترسیم جداول توزیع فراوانی و درصد یافته‌ها و نمودارها و همینطور محاسبه میانگین و انحراف معیار بهره‌گیری شد و همچنین از آمار استنباطی (آزمون کمولوگروف اسمیرنوف برای تعیین طبیعی بودن توزیع داده‌ها، آزمون تحلیل واریانس یکطرفه (ANOVA) برای بررسی اختلاف نظرات صاحب‌نظران، مربیان و بازیکنان، آزمون شفه جهت بررسی اختلاف بین نظرات مربیان، صاحب‌نظران و بازیکنان در ارتباط با رتبه‌بندی معیارهای پیشرفت و از آزمون فریدمن جهت اولویت بندی ابعاد پیشرفت ورزش کاراته مقایسه تفاوت میانگین‌های رتبه‌ای استفاده گردید.

یافته‌های تحقیق

میانگین سنی ورزشکاران 22/47 سال، مربیان 39/15 سال و مسئولین 42/71 سال بود. میانگین سابقه قهرمانی ورزشکاران 2/49 سال، مربیان 2/79 سال و مسئولین 2/35 سال بود، از نظر تحصیلات در گروه مربیان بیشترین فراوانی با 39/4 درصد در گروه لیسانس، بازیکنان میزان تحصیلات دیپلم با 46/3 درصد و در گروه مسئولین نیز با میزان تحصیلات لیسانس با 39/8 درصد دارای بیشترین فراوانی می‌باشد. که از مجموع فارغ‌التحصیلان دانشگاهی در گروه مربیان 34/8 درصد رشته تربیت بدنی و 65/2 درصد در رشته‌های دیگر فارغ‌التحصیل شده‌اند. در گروه بازیکنان 27/8 رشته تربیت بدنی و 72/2 فارغ‌التحصیل سایر رشته‌ها بودند. و در گروه مسئولین نیز 27/8 درصد نمونه‌ها فارغ‌التحصیل رشته تربیت بدنی و 71/5 درصد در رشته‌های دیگر فارغ‌التحصیل شده‌اند.



نمودار (2) توزیع درصد فراوانی آزمودنی‌ها برحسب سابقه مربیگری

نمودار (1) توزیع درصد فراوانی سن آزمودنی‌ها

جدول (1) طبقه بندی آزمودنی ها برحسب سابقه قهرمانی به عنوان بازیکن

کل		مسئولین		بازیکن		مربیان		گروه
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	شاخص آماری سابقه قهرمانی
12/53	44	8/1	10	13/6	22	18/2	12	دارای عنوان در مسابقات جهانی
15/09	53	10/6	13	17/9	29	16/7	11	دارای عنوان در مسابقات آسیایی
17/09	60	22/8	28	14/2	23	13/6	9	دارای عنوان در مسابقات بین المللی
34/75	122	42/3	52	28/4	46	36/4	24	قهرمانی در کشور
5/41	19	0	0	10/5	17	3	2	قهرمانی در استان
15/09	53	16/3	20	15/4	25	12/1	8	بدون سابقه
100	351	100	123	100	162	100	66	کل

جدول (2) میزان تحصیلات آزمودنی ها

جمع ردیف		مسئولین		بازیکن		مربیان		گروه
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	شاخص آماری تحصیلات
6/55	23	4/9	6	8/6	14	4/5	3	زیر دیپلم
36/18	127	27/6	34	46/3	75	27/3	18	دیپلم
6/83	24	10/6	13	3/7	6	7/6	5	فوق دیپلم
38/74	136	39/8	49	37/7	61	39/4	26	لیسانس
11/68	41	17/1	21	3/7	6	21/2	14	فوق لیسانس به بالا
100	351	100	123	100	162	100	66	جمع ستون



نمودار (3) توزیع درصد فراوانی آزمودنی ها بر حسب دارا بودن مدرک مربیگری

جدول (3) اولویت بندی متغیرها از نظر بازیکنان، مربیان، مسئولین و کل گروه ها

گروه	متغیرها	بازیکنان		مربیان		مسئولین		کل گروه ها	
		الویت متغیرها	میانگین رتبه ای	الویت متغیرها	میانگین رتبه ای	الویت متغیرها	میانگین رتبه ای	الویت متغیرها	میانگین رتبه ای
اول	توانایی و تبحر اولیه (میزان آمادگی جسمانی، روانی، تکنیکی و تاکتیکی اعضای تیم ملی کاراته)	ششم	2/31	ششم	2/27	ششم	2/21	ششم	2/27
دوم	تجهیزات سخت افزاری (افزایش سالن، تجهیز سالن، محل اردوها، استفاده از امکانات سمعی و بصری و تجزیه و تحلیل حرکتی)	هفتم	1/26	هفتم	1/20	هفتم	1/24	هفتم	1/24
سوم	روش ها (افزایش ساعات تمرین، برگزاری مسابقات درون مرزی و برون مرزی، اردوهای چند جانبه، پشتوانه سازی تیم ملی، برگزاری کیفی لیگ، حضور قهرمانان اسبق تیم ملی در تمرینها)	اول	5/56	دوم	5/45	دوم	5/68	دوم	5/58
چهارم	انگیزش (شرایط ادامه تحصیل و تامین شغلی ورزشکاران، حمایت معنوی از ورزشکاران و مربیان، پرداخت پاداش و حقوق مکفی به ورزشکاران و مربیان، میزان علاقه مندی مربیان به حرفه خود)	سوم	5/45	سوم	5/31	چهارم	4/87	سوم	5/22
پنجم	راهکارهای مدیریتی (جذب اسپانسر، نظارت بر اردوها، هیات کاراته، کادرفنی، همسوس کردن اهداف مربیان، کسب کرسی های بین المللی، داشتن برنامه استراتژیک و ثبات مدیریت)	دوم	5/53	اول	5/68	اول	5/88	اول	5/68
ششم	نیروی انسانی (استفاده از روانشناس، مربی بدنساز، کارشناس تغذیه، مشاوران متخصص، مربی خارجی، مدیران اهل فن و توامندسازی مربیان)	پنجم	2/91	پنجم	3/20	پنجم	3/07	پنجم	3/02
هفتم	رسانه ها (حمایت و تبلیغات رسانه ها ی گروهی، نقش حضور رسانه و خبرنگاران، میزان پوشش خبری، نقد و بررسی عملکرد تیم ملی، اعلام خبر و پوشش زنده رسانه ای)	چهارم	4/97	چهارم	4/91	سوم	5/05	چهارم	4/98

همانگونه که در جدول شماره 3 نشان می دهد، با توجه به نتایج آزمون فریدمن از نظر بازیکنان اولویت بندی متغیرهای تأثیر گذار بر پیشرفت ورزش کاراته به ترتیب عبارتند از: روش ها، راهکارهای مدیریتی، انگیزش، رسانه ها، نیروی انسانی، توانایی و تبحر اولیه و تجهیزات سخت افزاری.

از نظر مربیان نیز اولویت بندی متغیرهای تأثیر گذار بر پیشرفت ورزش کاراته به ترتیب عبارتند از: راهکارهای مدیریتی، روش ها، انگیزش، رسانه ها، نیروی انسانی، توانایی و تبحر اولیه و تجهیزات سخت افزاری.

از نظر مسئولین نیز اولویت بندی متغیرهای تأثیر گذار بر پیشرفت ورزش کاراته به ترتیب عبارتند از: راهکارهای مدیریتی، روش ها، رسانه ها، انگیزش، نیروی انسانی، توانایی و تبحر اولیه و تجهیزات سخت افزاری.

و از نظر کل آزمودنی ها اولویت بندی متغیرهای تأثیر گذار بر پیشرفت ورزش کاراته به ترتیب: راهکارهای مدیریتی، روش ها، انگیزش، رسانه ها، نیروی انسانی، توانایی و تبحر اولیه و تجهیزات سخت افزاری می باشند.

همچنین در زیر مجموعه متغیرها از نظر ورزشکاران: وضعیت آمادگی جسمانی کاراته کاران، میزان آمادگی تکنیکی اعضای تیم ملی و برگزاری کیفی مسابقات لیگ کشور و...، از نظر مربیان: داشتن برنامه استراتژیک، میزان آمادگی تاکتیکی اعضای تیم ملی کاراته و وضعیت آمادگی جسمانی کاراته کاران و...، از نظر مسئولین: وضعیت آمادگی جسمانی کاراته کاران، ارتقاء سطح علمی و فنی مربیان و میزان آمادگی تاکتیکی اعضای تیم ملی کاراته کشور و... و از نظر کل آزمودنی‌ها متغیرهای آمادگی جسمانی کاراته کاران، میزان آمادگی تاکتیکی اعضای تیم ملی کاراته، برگزاری کیفی لیگ‌های کشور و... عوامل برتر در ارتقای سطح قهرمانی کاراته کشور می‌باشد.

جدول (4) نتایج آزمون ANOVA در مورد نقش توانایی و تبحر اولیه (مربیان، بازیکنان و مسئولین)

متغیر	مجموع مجذورات	درجات آزادی	مجذور میانگین ها	F	سطح معنی داری
توانایی و تبحر اولیه	بین گروه ها	2	79/166	7/963	0/001
	درون گروه ها	348	9/942		
	کل	350			

همانطور که در جدول شماره 4 مشاهده می‌شود، با توجه به سطح معنی داری (0/001) آزمون ANOVA نتیجه می‌گیریم، بین نظر مربیان، بازیکنان و مسئولین در مورد میزان اهمیت نقش توانایی و تبحر اولیه در پیشرفت سطح قهرمانی ورزش کاراته اختلاف معناداری وجود دارد. به منظور تشخیص اینکه اختلاف مشاهده شده میان کدام جفت گروه‌ها بوده است از آزمون شفه استفاده شد. سطح معنی داری آزمون تعقیبی شفه نشان داد که اختلاف مشاهده شده در بعد توانایی و تبحر اولیه بین دو گروه بازیکنان و مربیان (0/019) و بازیکنان و مسئولین (0/002) است. نقش توانایی و تبحر اولیه در پیشرفت ورزش کاراته برای مسئولین نسبت به دو گروه مربیان و بازیکنان از اهمیت کمتری برخوردار است.

جدول (5) نتایج آزمون ANOVA در مورد نقش تجهیزات سخت افزاری (مربیان، بازیکنان و مسئولین)

متغیر	مجموع مجذورات	درجات آزادی	مجذور میانگین ها	F	سطح معنی داری
تجهیزات سخت افزاری	بین گروه ها	2	146/963	7/517	0/001
	درون گروه ها	348	19/551		
	کل	350			

همانطور که در جدول شماره 5 مشاهده می‌شود، با توجه به سطح معنی داری (0/001) آزمون ANOVA نتیجه می‌گیریم، بین نظر مربیان، بازیکنان و مسئولین در مورد میزان اهمیت تجهیزات سخت افزاری در پیشرفت سطح قهرمانی ورزش کاراته اختلاف معناداری وجود دارد. به منظور تشخیص اینکه اختلاف مشاهده شده میان کدام جفت گروه‌ها بوده است از آزمون شفه استفاده شد. سطح معنی داری آزمون تعقیبی شفه نشان داد که اختلاف مشاهده شده در بعد تجهیزات سخت افزاری بین دو گروه بازیکنان و مربیان (0/037) و بازیکنان و مسئولین (0/002) است. نقش تجهیزات سخت افزاری در پیشرفت ورزش کاراته برای مربیان نسبت به دو گروه مربیان و بازیکنان از اهمیت کمتری برخوردار است.

جدول (6) نتایج آزمون ANOVA در مورد نقش روش ها (مربی، بازیکنان و مسئولین)

متغیر	مجموع مجذورات	درجات آزادی	مجذور میانگین ها	F	سطح معنی داری
روش ها	بین گروه ها	2	758/666	13/175	0/001
	درون گروه ها	348	57/585		
	کل	350			

همانطور که در جدول شماره 6 مشاهده می شود، با توجه به سطح معنی داری (0/001) آزمون ANOVA نتیجه می گیریم که فرض صفر رد شده و بین نظر مربیان، بازیکنان و مسئولین در مورد میزان اهمیت روش ها در پیشرفت سطح قهرمانی ورزش کاراته اختلاف معناداری وجود دارد. از آزمون شفه برای تشخیص اینکه اختلاف مشاهده شده میان کدام جفت گروهها بوده است استفاده گردید. سطح معنی داری آزمون تعقیبی شفه نشان داد که اختلاف مشاهده شده در بعد روش ها بین دو گروه بازیکنان و مربیان (0/008) و بازیکنان و مسئولین (0/001) است. نقش روش ها در پیشرفت ورزش کاراته برای مربیان نسبت به دو گروه مربیان و بازیکنان از اهمیت کمتری برخوردار است.

جدول (7) نتایج آزمون ANOVA در مورد نقش انگیزش (مربی، بازیکنان و مسئولین)

متغیر	مجموع مجذورات	درجات آزادی	مجذور میانگین ها	F	سطح معنی داری
انگیزش	بین گروه ها	2	295/201	2/909	0/056
	درون گروه ها	348	101/472		
	کل	350			

همانطور که در جدول شماره 7 مشاهده می شود، سطح معنی داری (0/056) در جدول فوق بیشتر از (0/05) می باشد. نتیجه می گیریم که بین نظر مربیان، بازیکنان و مسئولین در مورد میزان اهمیت نقش انگیزش در پیشرفت سطح قهرمانی ورزش کاراته اختلاف معناداری وجود ندارد.

جدول (8) نتایج آزمون ANOVA در مورد نقش راهکارهای مدیریت (مربی، بازیکنان و مسئولین)

متغیر	مجموع مجذورات	درجات آزادی	مجذور میانگین ها	F	سطح معنی داری
راهکار های مدیریت	بین گروه ها	2	1090/946	10/158	0/001
	درون گروه ها	348	107/394		
	کل	350			

همانطور که در جدول شماره 8 مشاهده می شود، با توجه به سطح معنی داری (0/001) آزمون ANOVA نتیجه می گیریم، بین نظر مربیان، بازیکنان و مسئولین در مورد میزان اهمیت راهکار های مدیریت در پیشرفت سطح قهرمانی ورزش کاراته اختلاف معناداری وجود دارد. از آزمون شفه برای تشخیص اینکه اختلاف مشاهده شده میان کدام جفت گروهها بوده است استفاده گردید. سطح معنی داری آزمون تعقیبی شفه نشان داد که اختلاف مشاهده شده در بعد راهکار های مدیریت بین دو گروه بازیکنان و مربیان (0/001) و بازیکنان و مسئولین (0/002) است. نقش راهکارهای مدیریت در پیشرفت ورزش کاراته برای بازیکنان نسبت به دو گروه مربیان و مسئولین از اهمیت کمتری برخوردار است.

جدول (9) نتایج آزمون ANOVA در مورد نقش نقش نیروی انسانی (مربی، بازیکنان و مسئولین)

متغیر		مجموع مجزورات	درجات آزادی	مجذور میانگین ها	F	سطح معنی داری
نیروی انسانی	بین گروه ها	565/506	2	282/753	6/072	0/003
	درون گروه ها	16205/543	348	46/568		
	کل	16771/048	350			

همانطور که در جدول شماره 9 مشاهده می شود، با توجه به سطح معنی داری (0/003) آزمون ANOVA نتیجه می گیریم، بین نظر مربیان، بازیکنان و مسئولین در مورد میزان اهمیت نیروی انسانی در پیشرفت سطح قهرمانی ورزش کاراته اختلاف معناداری وجود دارد. از آزمون شفه برای تشخیص اینکه اختلاف مشاهده شده میان کدام جفت گروهها بوده است استفاده گردید. سطح معنی داری آزمون تعقیبی شفه نشان داد که اختلاف مشاهده شده در بعد نیروی انسانی بین دو گروه بازیکنان و مربیان (0/014) و بازیکنان و مسئولین (0/022) است. نقش نیروی انسانی در پیشرفت ورزش کاراته برای بازیکنان نسبت به دو گروه مربیان و مسئولین از اهمیت کمتری برخوردار است.

جدول (10) نتایج آزمون ANOVA در مورد نقش رسانهها (مربی، بازیکنان و مسئولین)

متغیر		مجموع مجزورات	درجات آزادی	مجذور میانگین ها	F	سطح معنی داری
رسانه ها	بین گروه ها	745/572	2	372/786	3/297	0/038
	درون گروه ها	39121/643	348	113/068		
	کل	39867/215	350			

همانطور که در جدول شماره 10 مشاهده می شود، با توجه به سطح معنی داری (0/038) آزمون ANOVA نتیجه می گیریم، بین نظر مربیان، بازیکنان و مسئولین در مورد میزان اهمیت رسانهها در پیشرفت سطح قهرمانی ورزش کاراته اختلاف معناداری وجود دارد. از آزمون شفه برای تشخیص اینکه اختلاف مشاهده شده میان کدام جفت گروهها بوده است استفاده گردید. سطح معنی داری آزمون تعقیبی شفه نشان داد که اختلاف مشاهده شده در بعد رسانهها بین دو گروه ورزشکاران و مسئولین (0/010) است. نقش رسانهها در پیشرفت ورزش کاراته برای مربیان نسبت به دو گروه بازیکنان و مسئولین از اهمیت کمتری برخوردار است.

بحث و نتیجه گیری

تحقیقات نشان می دهد که هر سه گروه بازیکنان، مربیان و مسئولین نسبت به متغیر توانایی و تبحر اولیه نگرش یکسانی داشته اند. و از دید هر سه گروه، متغیر فوق از بین هفت متغیر در رده ششم قرار دارد. که نشان می دهد متغیر توانایی و تبحر اولیه نسبت به دیگر متغیرها از اهمیت کمتری برخوردار بود. در بین متغیرهای گروه اول، وضعیت تناسب و آمادگی جسمانی ورزشکاران از نظر گروه ورزشکاران و مسئولین نسبت به سایر موارد اهمیت بیشتر داشت. که با نتایج سجادی (1382) و هو، اچ، وای (2001) همسو می باشد. و متغیر آمادگی روانی کاراته کاران نسبت به دیگر متغیرها دارای کمترین اهمیت ممکن بود. که با نتایج محمد تقی پور طهرانی (1386)، لاری بارس شام (1976)، ساویانو، سالملا، لی ایکس وای (2001) و یانگ مینچ مینگ (1990) نا همسو می باشد.

از نظر مربیان متغیر آمادگی تاکتیکی اعضای تیم ملی کاراته دارای بیشترین اهمیت و میزان آمادگی تکنیکی ورزشکاران دارای کمترین اهمیت می‌باشد. که با نتایج تحقیق دوران بوش و سالملا (2002) همسو و با تحقیق محمد تقی پور طهرانی (1386) ناهمسو می‌باشد. با توجه به نقش مهم آمادگی جسمانی برای کسب نتیجه بهتر در مسابقات ورزشی، رشته کاراته نیز از این امر مستثنی نبوده و یک امر ضروری به حساب می‌آید. که این اولویت در تحقیقات مشابه در دیگر رشته‌های ورزشی نیز مشاهده شده است و همسویی با این تحقیق را به همراه داشته است. اما احتمالاً در علت عدم همسویی این تحقیق با تحقیقات دیگر از نظر الویت در متغیر آمادگی روانی، می‌توان به روحیه مبارزه طلبی در رشته کاراته با توجه به ریشه ژاپنی (روحیه سامورایی) این رشته و تمرین آمادگی هیشگی برای روبروی با حریف اشاره داشت. مسئولین تأثیر آمادگی جسمانی را در ارتقاء سطح قهرمانی کاراته نسبت به سایر موارد بیشتر می‌دانند. با توجه به یافته‌های فوق این گروه توجه کمتری به نیازهای ورزشکاران دارند. و آن چیزی جز آمادگی روانی آنها نمی‌باشد در عوض توجه خود را روی آمادگی جسمانی گذاشته‌اند. جائیکه می‌بینیم ورزشکاران بر خلاف آمادگی فنی و تکنیکی در مسابقات به نتیجه مطلوب دست نمی‌یابند، این مشکل نه تنها در ورزش کاراته بلکه در سایر رشته‌های ورزشی به چشم می‌خورد و نیازی است که کاملاً محسوس است. از نظر کل آزمودنی‌ها متغیر وضعیت آمادگی جسمانی کاراته کاران در بین 51 متغیر، از اهمیت بالاتری برخوردار بود.

تحقیقات نشان می‌دهد که هر سه گروه نسبت به متغیر تجهیزات سخت افزاری نگرش یکسانی داشته‌اند. و از دید هر سه گروه متغیر فوق از بین هفت متغیر فوق در رده هفتم قرار دارد که نشان می‌دهد متغیر تجهیزات سخت افزاری نسبت به دیگر متغیرها دارای کمترین اهمیت می‌باشد. در بین متغیرهای این گروه مسئولین و ورزشکاران مجهز بودن محل اردو و مربیان افزایش تعداد سالن‌ها را دارای بیشترین اهمیت می‌دانند. از نظر کل آزمودنی‌ها مجهز بودن محل اردو دارای بیشترین اهمیت و تجهیز کامل سالن‌های کاراته به تجهیزات بدنسازی، فیزیو تراپی و ... دارای کمترین اهمیت می‌باشد. که با نتایج تحقیق اکبری آرمند (تنیس 1374)، سجادی (شمشیر بازی 1382) و محمد تقی پور طهرانی (تکواندو 1386)، ناهمسو و با نتایج تحقیق تندنویس، قاسمی، (1386) همسو می‌باشد. بررسی یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد در مورد افزایش ساعات و جلسات تمرین با نتایج تحقیق ریچارد، جی ای (1999) همسو می‌باشد. با توجه به اینکه کاراته، تکواندو، تنیس و شمشیربازی هر کدام امکانات و تجهیزات متفاوتی را نیاز دارند، و برخی از این رشته‌های همچون تکواندو دارای محل اختصاصی جهت برگزاری اردوهای تیم ملی در کشور می‌باشند و برخی رشته‌ها دیگر همچون کاراته دارای چنین محل اختصاصی نمی‌باشند و عدم مجهز بودن محل اردوها بدون توجه به نوع رشته ورزشی در کسب نتایج مطلوب در سطح قهرمانی تأثیرگذار است. احتمالاً همین امر باعث همسویی و عدم همسویی با تحقیقات دیگر شده است. از نظر کل آزمودنی‌ها در بین 51 متغیر تأثیرگذار در ارتقاء سطح قهرمانی کاراته مجهز بودن محل اردوی ورزشکاران که در بین متغیرهای تجهیزات سخت افزاری دارای بیشترین اهمیت بود در رتبه 29 می‌باشد که نشان می‌دهد متغیرهای دیگری از درجه

اهمیت بالاتری برخوردار هستند. در بین متغیرهای گروه سوم ورزشکاران برگزاری کیفی مسابقات لیگ‌های کشوری و همچنین افزایش ساعات و تعداد جلسات تمرین را نسبت به بقیه متغیرها در ارتقاء سطح قهرمانی کاراته موثرتر و برگزاری اردوهای دو یا چند جانبه با کشورهای صاحب نام دارای اهمیت کمتری نسبت به سایر متغیرها می‌دانند. مربیان و مسئولین در بین متغیرهای این گروه ارتقاء سطح دانش علمی و فنی مربیان و برگزاری کیفی مسابقات لیگ‌های کشور را نسبت به بقیه متغیرها در ارتقاء سطح قهرمانی کاراته مؤثرتر و برگزاری اردوهای دو یا چند جانبه با کشورهای صاحب نام دارای اهمیت کمتری نسبت به سایر متغیرها می‌دانند. بنابر این نتایج به طور کاملاً واضح نشان دهنده این است که دو گروه فوق دغدغه‌های مشابهی دارند. ولی آنچه بطور واضح مشخص است این می‌باشد که هر سه گروه برگزاری اردوهای دو یا چند جانبه را عامل مهمی در ارتقاء سطح قهرمانی نمی‌دانند. به نظر کل آزمودنی‌ها برگزاری کیفی مسابقات لیگ‌های کشور و ارتقاء سطح دانش علمی و فنی مربیان از بین متغیرهای روش‌ها دارای بیشترین اهمیت و برگزاری اردوهای دو یا چند جانبه با کشورهای صاحب نام دارای کمترین اهمیت می‌باشند. از دیدگاه کل آزمودنی‌ها در بین 51 متغیر، برگزاری کیفی مسابقات لیگ‌های کشوری در رتبه سوم قرار دارد که این نشان دهنده این می‌باشد که این متغیر از دید آزمودنی‌ها یکی از مهمترین متغیرهای ارتقاء و پیشرفت سطح قهرمانی کاراته می‌باشد. و همچنین برگزاری اردوهای دو یا چند جانبه در رتبه 45 که نشان دهنده این است که از دید آزمودنی‌ها متغیرهای مهمتر دیگری در پیشرفت کاراته نسبت به این متغیر وجود دارد. و متغیر فوق از اهمیت کمی برخوردار می‌باشد. بررسی یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد در مورد افزایش ساعات و تعداد جلسات تمرین با هاوولز اس (2000) و ریچارد جی ای (1999) و محمد تقی پور طهرانی (1386) همسو می‌باشد و همچنین در خصوص ارتقاء سطح دانش علمی و فنی مربیان با تحقیقات سجادی (دو و میدانی 1382)، زوار (1380)، بدری (1385)، محمد تقی پور طهرانی (1386) و تندنویس و قاسمی (1386) همسو می‌باشد همچنین در مورد تأثیر برگزاری اردوهای دو یا چند جانبه با کشورهای صاحب نام با نتایج تحقیق سجادی (شمشیر بازی 1382)، محمد تقی پور طهرانی (1386) مالینا آرام (2002) نا همسو می‌باشد. از آنجاییکه کسب نتایج مطلوب در رشته‌های ورزشی از جمله کاراته مستلزم برگزاری جلسات تمرینی و متکی بر سطح دانش علمی و فن مربیان می‌باشد. احتمالاً همین امر باعث همسویی با تحقیقات دیگر گردیده، ولی در خصوص برگزاری اردوهای چند جانبه احتمالاً به دلیل کسب نتایج مناسب در آسیا و برخی مواقع در جهان با تحقیقات انجام شده در رشته‌های دیگر نا همسو می‌باشد. در بین متغیرهای گروه چهارم مربیان و ورزشکاران نگرش بهتری نسبت به مسئولین داشته‌اند. ورزشکاران، میزان علاقمندی مربیان به حرفه خود، پرداخت پاداش و جوایز نقدی به مربیان تیم ملی و قهرمان پرور کشور و پاداش‌های نقدی مناسب برای قهرمانان تیم ملی را نسبت به سایر متغیرها در ارتقاء و پیشرفت کاراته موثرتر می‌دانند. مربیان و مسئولین در بین متغیرهای این گروه، میزان علاقمندی مربیان به حرفه خود، فراهم‌سازی ادامه تحصیل برای ورزشکاران و پاداش‌های نقدی مناسب برای قهرمانان تیم ملی را نسبت به سایر متغیرها در ارتقاء و پیشرفت کاراته موثرتر

می‌دانند. از دید کل آزمودنی‌ها در بین 51 متغیر، میزان علاقمندی مربیان به حرفه خود در رتبه هفتم و پاداش‌های نقدی مناسب برای قهرمانان تیم ملی در رتبه 15 و فراهم سازی ادامه تحصیل برای ورزشکاران در رتبه 16 اهمیت قرار دارند. موارد فوق گویای این است که میزان علاقمندی مربیان به حرفه خود از اهمیت زیادی برخوردار است.

بررسی یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد در مورد انگیزش با نتایج تحقیقات مالینا آرام (2002)، دوران بوش و سالملا (2002) (لمیرو همکارانش (2008)، سارازینو همکارانش (2007)، هادجوه همکارانش (2008)، و در مورد پاداش‌ها نیز با گفته دنیس کنیلا در کتاب توانمندسازی نیروی انسانی و در مورد فراهم نمودن شرایط ادامه تحصیل ورزشکاران محمد تقی پور طهرانی (1386) در خصوص حمایت مالی مربیان با نتایج تحقیق اکبری آرمنند (1374) و سجادی (1379) و در خصوص حمایت مالی ورزشکاران با نتایج تحقیق هاوولز اس (2000) همسو و در مورد میزان علاقه‌مندی مربیان به حرفه خود با محمدتقی پور طهرانی (1386) ناهمسو می‌باشد. نظر به اینکه ایجاد انگیزه اعم از پاداش‌های مادی و معنوی برای قهرمانان و مربیان ملی در کسب نتایج ورزشی بسیار اهمیت دارد احتمالاً همین اهمیت باعث همسویی این تحقیق با دیگر تحقیقات شده است. در بین متغیرهای گروه پنجم ورزشکاران، کنترل و نظارت بر اردوها و مسابقات، نظارت بر عملکرد کادر فنی تیم ملی و داشتن برنامه‌های استراتژیک را در پیشرفت کاراته مهمتر می‌دانند. مربیان در بین متغیرهای این گروه، داشتن برنامه‌های استراتژیک، نظارت بر عملکرد کادر فنی تیم ملی و کنترل و نظارت بر اردوها و مسابقات را نسبت به سایر متغیرها در پیشرفت کاراته موثرتر می‌دانند. مسئولین در بین متغیرهای این گروه، ثبات مدیریت فدراسیون، نظارت بر عملکرد کادر فنی تیم ملی و همسو کردن اهداف مربیان، ورزشکاران و مسئولین فدراسیون را در پیشرفت کاراته مهمتر از سایر متغیرها می‌دانند. از دید کل آزمودنی‌ها در بین 51 متغیر تأثیرگذار بر پیشرفت کاراته، داشتن برنامه استراتژیک در ردیف پنجم، نظارت بر عملکرد کادر فنی تیم ملی در ردیف 13 و همسو کردن اهداف مربیان، ورزشکاران و مسئولین فدراسیون در ردیف 14 از نظر اهمیت قرار دارند. که نشان می‌دهد داشتن برنامه‌ریزی استراتژیک از اهمیت بالایی برخوردار است و نظارت بر عملکرد کادر فنی تیم ملی و همسو کردن اهداف مربیان، ورزشکاران و مسئولین فدراسیون نیز نسبتاً از اهمیت بالایی برخوردار هستند. از نظر کل گروه‌ها متغیر راهکارهای مدیریتی از بین عوامل 7 گانه پیشرفت ورزش کاراته در رتبه اول می‌باشد که نشان دهنده اهمیت بالای این عامل نسبت به سایر عوامل می‌باشد. در مورد جذب اسپانسرهای مالی با نتایج علوی (1381)، و هاوولز اس (2000) همسو می‌باشد. در مورد کنترل و نظارت بر مربیان با نتایج تحقیق حافظ مطلق (1381) همسو و با تحقیق سجادی در رشته شمشیر بازی (1382) همسو نمی‌باشد. در مورد برنامه‌ریزی استراتژیک دقیق با نتایج تحقیق بدری (1385)، در مورد نظارت بر عملکرد کادر فنی تیم ملی با نتایج تندنویس و قاسمی (1386) و در مورد مشارکت مربیان تیم ملی در فرآیند تصمیم‌گیری برنامه‌ریزی با نتایج محمدتقی پور طهرانی (1386) همخوانی دارد. نتایج بدست آمده در خصوص نقش راهکارهای مدیریتی و در آن میان داشتن

برنامه استراتژیک در پیشرفت ورزش قهرمانی این رشته احتمالاً نشان از آن است که به دلیل عدم ثبات مدیریت در رشته کاراته و به تبعیت از آن تغییر استراتژی در مدیریت‌های مختلف در طی دهه گذشته عامل اساسی عدم کسب نتایج مطلوب به صورت یک سیر صعودی منظم بوده است که همین امر باعث همسویی نتایج این تحقیق با دیگر تحقیقات در رشته‌های که با همین مشکل روبرو هستند شده است. و احتمالاً عدم همسویی با تحقیق انجام شده در رشته شمشیربازی، ثبات بیشتر مدیریت و یا عدم تغییر در استراتژی تدوین شده در آن فدراسیون ورزشی بوده است. در بین متغیرهای گروه ششم ورزشکاران، استفاده از مربی بدنساز، استفاده از مدیران اهل فن و استفاده از کارشناس تغذیه برای ورزشکاران را در پیشرفت کاراته مهمتر از سایر متغیرها می‌دانند. مریبان در بین متغیرهای این گروه، استفاده از مربی بدنساز، استفاده از کارشناس تغذیه برای ورزشکاران و بهره‌گیری از مشاوران متخصص و تحصیلکرده رشته تربیت بدنی را نسبت به سایر متغیرها در پیشرفت کاراته موثرتر می‌دانند. مسئولین در بین متغیرهای این گروه، استفاده از مربی بدنساز، استفاده از کارشناس تغذیه برای ورزشکاران و استفاده از مدیریت اهل فن و مجرب را نسبت به سایر متغیرها در پیشرفت کاراته موثرتر می‌دانند. از دید کل آزمودنی‌ها در بین 51 متغیر تأثیرگذار بر پیشرفت کاراته، استفاده از مربی بدنساز در رتبه نهم، استفاده از کارشناس تغذیه برای ورزشکاران در رتبه 23 و استفاده از مدیران اهل فن و مجرب در رتبه 25 اهمیت نسبت به سایر متغیرها قرار دارند. بررسی یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد تأثیر مربی خارجی با نتایج تحقیقات حافظ مطلق (1381)، سجادی (1382) و محمد تقی پور طهرانی (1386) نا همسو می‌باشد. در خصوص مربی بدنساز با نتایج تحقیقات حافظ مطلق (1381)، هو اچ وای (2001) و محمد تقی پور طهرانی (1386) همسو می‌باشد و در خصوص تأثیر روانشناس با تحقیقات مالینا آر ام (2002)، لی ایکس وای (2001)، هو اچ وای (2001)، هایاشی اس دلیو (1998)، یانگ مینچ مینگ (1990)، سجادی (1382) و محمد تقی پور طهرانی (1386) همسو می‌باشد. در مورد بهره‌گیری از مشاوران متخصص و تحصیلکرده رشته تربیت بدنی با نتایج تحقیقات علوی (1381)، سجادی (1379)، سجادی (1382) و محمد تقی پور طهرانی (1386) همسو می‌باشد. احتمالاً عدم همسویی این تحقیق با تحقیقات دیگر در خصوص تأثیر حضور مربی خارجی می‌تواند در آن باشد که دانش مریبان کاراته کشورمان علی‌الخصوص در منطقه در سطح مناسبی می‌باشد. تاحدی که اکثر کشورهای دیگر در منطقه و حتی در آسیا و جهان رهبری تیم‌های ملی و باشگاهی خود را به مریبان ایرانی سپرده‌اند. ولی در خصوص استفاده از مربی بدنساز، روانشناس و مشاوران متخصص و تحصیل کرده به دلیل اهمیت به کارگیری متد جدید و علمی و نقش بدنسازی اعضای تیم‌های ورزشی در کسب نتایج بهتر در کلیه رشته‌ها این تحقیق نیز همچون تحقیقات صورت گرفته دیگر بر نقش آنان در پیشرفت ورزش قهرمانی تأکید می‌کند. در بین متغیرهای گروه هفتم ورزشکاران، حمایت رسانه‌های گروهی، اعلام خبرهای تیم ملی کاراته از اخبار ورزشی و نقش حضور رسانه‌های گروهی و خبرنگاران جهت ارسال اخبار زنده رقابتها را در پیشرفت کاراته مهمتر از سایر متغیرها

می‌دانند. مربیان در بین متغیرهای این گروه، نقد و بررسی عملکرد تیم ملی در رسانه‌ها، حمایت رسانه‌های گروهی و اعلام خبرهای تیم ملی کاراته از اخبار ورزشی را در ارتقاء سطح قهرمانی کاراته مهمتر از سایر متغیرها می‌دانند.

مسئولین در بین متغیرهای این گروه، نقد و بررسی عملکرد تیم ملی در رسانه‌ها، نقش حضور رسانه‌های گروهی و خبرنگاران جهت ارسال اخبار زنده رقابتها و اعلام خبرهای تیم ملی کاراته از اخبار ورزشی را در ارتقاء سطح قهرمانی کاراته مهمتر از سایر متغیرها می‌دانند. از دید کل آزمودنی‌ها در بین 51 متغیر تأثیرگذار بر پیشرفت کاراته، حمایت رسانه‌های گروهی در رتبه 17، نقد و بررسی عملکرد تیم ملی در رسانه‌ها در رتبه 20 و اعلام خبرهای تیم ملی کاراته در اخبار ورزشی سراسری در رتبه 26 اهمیت نسبت به سایر متغیرها قرار دارند. بررسی یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد در خصوص تبلیغات رسانه‌های گروهی نتایج این تحقیق با نتایج تحقیق علوی (1381)، حافظ مطلق (1381)، آفرینش خاکی، غفوری و همکاران (1382) و محمد تقی پور طهرانی (1386) همخوانی دارد. از آنجایی که نقش رسانه‌ها در امر اطلاع‌رسانی بر هیچ‌کس پوشیده نیست و اطلاع‌رسانی چه از جهت نشر خبر و چه از نظر شناساندن رشته‌های ورزشی به جامعه دارای اهمیت ویژه می‌باشد به نظر می‌رسد به عنوان یکی از عوامل مهم در پیشرفت ورزش قهرمانی کاراته و محبوبیت آن در جامعه و حتی در کلیه رشته‌های ورزشی نقش بسزایی ایفاء می‌کند. که احتمالاً همین امر باعث همخوانی این تحقیق با دیگر تحقیقات شده است. در جمع‌بندی نهایی از نتایج بدست آمده تحقیق، از 51 متغیر این تحقیق از دیدگاه ورزشکاران سه عامل برتر در ارتقاء سطح قهرمانی کاراته، وضعیت آمادگی جسمانی کاراته‌کاران، میزان آمادگی تکنیکی اعضاء تیم ملی کاراته جهت حضور در اردوها رقابت‌ها و برگزاری کیفی مسابقات لیگ‌های کشوری را نشان می‌دهد که نشان دهنده دید ورزشی ورزشکاران می‌باشد تا دید مدیریتی آنها و از دیدگاه مربیان سه عامل برتر در ارتقاء سطح قهرمانی کاراته، داشتن برنامه‌ریزی استراتژیک ویژه ورزش کاراته کشور، میزان آمادگی تاکتیکی اعضاء تیم ملی کاراته جهت حضور در رقابت‌های بین‌المللی و وضعیت آمادگی جسمانی کاراته‌کاران را نشان می‌دهد. و از دیدگاه مسئولین سه عامل برتر در ارتقاء سطح قهرمانی کاراته وضعیت آمادگی جسمانی کاراته‌کاران، ارتقاء سطح دانش علمی و فنی مربیان و میزان آمادگی تاکتیکی اعضاء تیم ملی کاراته جهت حضور در رقابت‌های بین‌المللی را نشان می‌دهد. و در جمع‌بندی نهایی از 51 متغیر این تحقیق از دیدگاه کل آزمودنی‌ها سه عامل برتر در ارتقاء سطح قهرمانی کاراته وضعیت آمادگی جسمانی کاراته‌کاران، میزان آمادگی تاکتیکی اعضاء تیم ملی کاراته جهت حضور در رقابت‌های بین‌المللی و برگزاری کیفی مسابقات لیگ‌های کشوری است.

منابع

- 1- بدری، آذرین، (1385)، بررسی وضعیت ورزش ژیمناستیک در ایران با رویکرد تدوین نظام جامع توسعه منابع انسانی در ورزش ژیمناستیک کشور، رساله دکتری، دانشگاه تهران.

- 2- تندنویس، فریدون؛ قاسمی، محمد هادی، (1386)، مقایسه دیدگاه ورزشکاران، مربیان، و صاحب نظران در مورد راهکارهای پیشرفت بُعد قهرمانی ورزش ژیمناستیک کشور، فصلنامه المپیک، سال پانزدهم، شماره 4 (پیاپی 40)، زمستان، ص 17-29.
- 3- حافظ مطلق، عبدالعلی، (1381)، توسعه ژیمناستیک، آثار برگزیده همایش ملی بررسی راهکارهای توسعه ژیمناستیک کشور، انتشارات فدراسیون ژیمناستیک ایران، تهران.
- 4- سجادی، سید نصرالله، (1379)، بررسی علل ناکامی تیم های ملی فوتبال جوانان در مسابقات آسیایی 1978-1998، طرح پژوهشی، پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، تهران.
- 5- سجادی، سید نصرالله، (1382)، بررسی نحوه اجرای برنامه های تمرینی تیم ملی دو و میدانی و شمشیر بازی به منظور شرکت در بازیهای آسیایی 2002 پوسان، طرح پژوهشی، پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، تهران.
- 6- محمد تقی پور طهرانی، پروانه، (1386)، مقایسه دیدگاه ورزشکاران، مربیان و صاحب نظران در مورد راهکارهای پیشرفت ورزش تکواندوی زنان کشور، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- 7- Hayashi- S- W. (1998), Understanding youth sport participation through perceived coaching behaviors, social support, anxiety and coping. Journal of Chengdu Physical Education Institute (Chengdu- China) 24(2), 1998, 41-44, total No. Of page: 15.
- 8- Hodge, k., londsdale, c., & Ng, J. (2008), Burnout in elite rugby relationship with basic psychological needs fulfillment. Journal of sports sciences, 26:835-844.
- 9- Hu-H_Y. (2001), An investigation and analysis of selective course of artistic Gymnastics of college students. Journal of Wuhan Institute of Pphysical Educaton (Wuhan, PRC) 35(4), 2001, 117-118 Total NO. Of pages:2
- 10- Lemyre, P.N., Hall, & Roberts, G.C. (2008), A social cognitive approach to burnout in elite athletes. Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports, 18, 221-234.
- 11- Li- X- Y. (2001), Analyses of failure of woman's all- around final in artictic Gymnastics at the 27th.
- 12- Malina, R- M. (2002), Growth and maturation in artistic Gymnastics. Sds: Rivista di culture sportive (Rome) 21(55), Apr/Jun2002, 28-35, total No, of pages: 8.
- 13- Richards- J- E, Ackland- T- R, Elliot- B- C. (1995), the effect of training volume and growth on Gymnastics performance in young women. Pediatric exercise science (Champaign, I11)11(4). Now1999, 349-363, total No. of pages; 15.
- 14- Sarrazin, P., Boiche, J., & Pelletier, L.G. (2007), A self-determination theory approach to dropout in athletes. In M.S. Hagger and N.L.D. Chatzisarantis (Eds.). Intrinsic Motivation Self-Determination in Exercise and Sport (pp. 229-242). Champaign, IL: Human Kinetics
- 15- Yang- Mingming. (1990), Summary of Chinese men Gymnastics team in the 25th Gymnastics championship. Chinese Sport Science and Technology ; (5) -6.